

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

تبصره
سپتمبر 2012

سکوت حکومت در مورد تجاوزات سرحدی پاکستان حین مذاکرات سه جانبه !

بتاریخ 5 سپتمبر 2012 مذاکرات سه جانبه افغانستان-پاکستان-ایالات متحده موضوع عبور مصوون رهبران مذاکره کننده طالبان را مورد بحث قرار داد. این مذاکرات سه جانبه بی ثمر که سالهای متمادی از آغاز آن میگذرد، وسیله دیگریست در خدمت تداوم پالیسی کجدار و مریز پاکستان که الی خروج نیروهای خارجی از افغانستان دنبال خواهد شد. حکومت افغانستان که برای التیام آلام قربانیان جنگ کنونی دستاورد امیدوارکننده ندارد، این مذاکرات نمایشی را با دهل و سرنا بعنوان قدم مهم در راه صلح در منطقه تبلیغ میکند. اگر برای یک لحظه این مذاکرات را بحیثیت یک مکانیزم رفع اختلافات سه کشور قبول کنیم، به سوالات ذیل برمیخوریم:

- وقتی بتاریخ 5 سپتمبر نشست سه جانبه بعد از یک وقفه طولانی آغاز یافت، چرابر مهمترین موضوع روزیعی تجاوزات سرحدی پاکستان بر ولایات نورستان، کنروننگرهار صحبت نشد؟ اراکین دولت افغانستان میگویند با ادا های دیپلماتیک اهداف این تجاوزات راسطحی جلوه داده یخن خود را از دست مردم کنرونورستان رها سازند. در حالیکه اهداف پاکستان بسارذیرکانه و دوراندیشانه طرح و به اجرا گذاشته شده است. در زمره آمادگیها برای سال 2014، استخبارات نظامی پاکستان ISI گروه های اخوانی و عقیدگرا را باهم در جبهه بنام "شورای دفاعی پاکستان" علیه افغانستان متحد ساخته است. بیش از 27000 کیلومترمربع ساحات سرحدی بحیثیت منطقه فعالیت این نیروها شناخته شده است. در رهبری این شورا دشمنان قسم خورده افغانستان چون قاضی حسین احمد، سمع الحق، مولانا فضل الرحمن، جنرال حمیدگل و غیره قرار دارند. حملات بالای ولسوالیهای شرقی افغانستان منجمله دنگام و نری به هدف تخلیه کنرونورستان است. پاکستان میخواهد این منطقه را قبل از حمله کذایی که قرار است برای فریب امریکا بالای شبکه حقانی انجام دهد، تخلیه کند. گروه حقانی اکنون افراد گروه های تروریستی ضد هند چون لشکر طیبه و جیش محمد را نیز احتوا میکند. ISI در نظر دارد قسمت زیادی ازین تروریستها را تحت نام "فراریان" از "عملیات" برگروه حقانی با اسلحه شان در مناطق کوهستانی و سوق الجیشی ولایات کنرونورستان جایجا کند. کنرنزدیکترین راه برای هجوم وسیع به سمت شمال افغانستان است و از کابل نیز دور نمیشد. ناگفته نباید گذاشت که بدستور ISI در همین ساحات سرحدی، کارگاه ها و فابریکه های اسلحه سازی به تولید شباروزی مصروف اند و بمهای مقتناطیسی یکی از تولیدات جدید درین کارگاه ها و فابریکات میباشد.

- طالبان تا اکنون صرفاً برای مذاکره با امریکائی ها ابراز آمادگی کرده اند. آنهم در قطر. برای این نوع مذاکرات پاکستان قبلاً نیز همکاری کرده است. سفر سید طیب آغا به جرمنی و قطر مثال آنست. تا اکنون طالبان بخواست حکام افغانستان به مذاکره صرفاً جواب منفی داده اند. پس نفع مذاکره برای تنظیم عبور آنها چیست؟ پاکستان را باید به مذاکرات و ادار ساخت. در غیر آن پاکستان زمانی حاضر به همکاری در ایجاد صلح در افغانستان میشود که از آقائی خود بر حکمداران آینده و منابع طبعی افغانستان مطمئن شود. چنین صلحی هرگز مورد قبول مردم آزاده افغانستان نخواهد بود. هرگاه افغانستان یک دولت متکی به مردم و مورد قبول مردم پیدا کند، هم دفاع بیدریغ از تمامیت ارضی افغانستان ممکن میگردد و هم صلح آبرومندانانه با مخالفین.

"کمیتة حقوق بشر فارو"